

เทศน์อบรมคณะนักเรียนนายทหารเรืออาวุโส จ.นครปฐม ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๔(บ่าย)

พระไตรปิฎกภาคปฏิบัติ

ปกติหลวงตาไม่ค่อยจะว่างนะวันหนึ่ง ๆ ตั้งแต่เช้าเรื่อย จะมีว่างเฉพาะตอนเที่ยงตอนบ่ายเล็กน้อย นอกนั้นจะมีอยู่เรื่อย ๆ ติดกันอยู่เรื่อย วันหนึ่งมารับแขกนี้หลายครั้ง รับเป็นเวลา ๆ ถ้าจะรับตามแขกที่มาหาซึ่งไม่ขาดวรรคขาดตอนนั้นก็เรียกว่าเรานั่งทั้งวัน จึงต้องมีเวลาพักเป็นวรรคเป็นตอน ตอนบ่ายนี้ก็รับ เดี่ยวคณะนั้นมาก็รับ ๆ แล้วตอนเช้านี้เต็มทุกวันนี้ละ เหมือนมีงานทุกวันเลย ทั้ง ๆ ที่เป็นวันธรรมดาแต่คนมาก มันหลายจังหวัด ตอนเช้ามาจากจังหวัดไหน ๆ เขามาถึง ตอนเช้ามาจังหวังเสร็จแล้วที่นี้ก็รอฟังเทศน์แหละ

ต้องได้เทศน์ทุกเช้า เทศน์จากนี้แล้วก็ขึ้นเทป เทปอัดไว้ข้างบน จากนั้นแล้วก็ออกทางวิทยุ เทศน์ตอนเช้านี้ทุกเช้า ๆ ออกวิทยุ อย่างสถานีอุดรฯ นี้มี ๘ แห่ง สถานีวิทยุ ๘ สถานีออกหมดเลย เป็นแต่เพียงว่าไม่ซ้ำเวลากัน ออกหมดทุกสถานีในวันหนึ่ง ๆ จากนั้นก็ไปออกทางกรุงเทพอีก แล้วอันดับต่อไปที่สามก็คืออินเตอร์เน็ต อยู่กรุงเทพ กระจายมากเวลานี้อินเตอร์เน็ต เขามาเล่าให้ฟังว่า ต้องได้ขยายที่ที่คนมาติดต่อขอ อินเตอร์เน็ตนะ ต้องได้ขยายที่ที่ออกไป คนมากขึ้นทุกวัน ๆ

จากนี้ก็ออกไปถึงเมืองนอกนะ ออกทั่วโลกไปเลย คนทางเมืองนอกซึ่งเป็นคนไทยเรา ตั้งหน้าตั้งตามาถึงนี้เลยมีเยอะนะ พวกสหรัฐ พวกอังกฤษ ออสเตรเลีย ที่เด่นมากมีอยู่ ๓ ประเทศนี้ที่เข้ามา ตั้งหน้ามาเลย มาแล้วก็ยังไม่แล้วยังจะนิมนต์หลวงตาไปเทศน์ที่เมืองนอกอีก โอ้ย ถ้าไปต้องเตรียมโลงผีไปพร้อมนะเราบอก ไปคราวนี้ไม่ได้กลับแหละเราว่า เราก็บอกตรง ๆ เลย ต้องขอบอกอย่างตรงไปตรงมานะ หลวงตานี้เป็นคนไทยและพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นเราจึงเป็นเนื้อหนังอันเดียวกันกับพี่น้องชาวไทยเรา เราขอตายเมืองไทยเราบอก ถึงเมืองนอกจะเป็นพี่น้องชาวไทยก็ตามแต่จำนวนน้อยมาก ไม่เหมือนพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ

แล้วอยู่ ๆ ถึงเวลาแล้วก็จะเอาไปตายเมืองนอก เอาที่บศพไปไม่ทันนะเราว่า ไปแล้วไม่ได้กลับเราบอก เขากลับไปแล้วว่าจะตีตัวเครื่องบินส่งมาให้เลย ถึงขนาดนั้นละเราบอกว่ารับไม่ได้แล้วยังไม่ยอม ยังจะตีตัวเครื่องบินส่งมาถวาย โอ้ย ตีก็ตีก็ไม่ได้เรื่องแหละถ้าว่าไม่ไปแล้ว พวกสหรัฐมาบอยนะ พวกชาวไทยเราไปอยู่โน้น เขาติดตามมาเรื่อย ๆ ตั้งแต่เริ่มช่วยชาติบ้านเมือง แล้วเวลานี้ออกอินเตอร์เน็ตแล้วยิ่งเห็นชัดเลยมาเรื่อยนะ เขาก็มาถวายพวกดอลลาร์พวกอะไร ๆ เพื่อชาติไทยของเรา แล้วออสเตรเลีย อังกฤษ พวกนี้มา เราก็บอกตรง ๆ เลยว่า เรารักเมืองไทย เราจะขอฝากศพให้พี่

น้องชาวไทยเราทั้งหมด เราไม่ฝากละทางเมืองนอก แม้จะมีคนไทยก็ไม่กี่คน เรามอบให้พี่น้องชาวไทยเราทั้งหมดเลยศพของเรา ถ้าใครอยากเผาศพอยู่เมืองนอกก็ให้เข้ามาได้ ตั้งแต่อยู่นี้ก็ยังมาได้เนาะ

เทศน์ก็ออกจากนี้ตอนเช้า ๆ ถ้าหากว่ามาตอนบ่ายที่สมควรจะเทศน์ก็ออกอีก เป็นปลีกเป็นย่อยไป แต่ส่วนหลักใหญ่ออกจากนี้ตอนเช้า เพราะพอเวลาฉันเสร็จแล้วนี้ เต็มไปหมดคอยมาจ่อฟัง หูกี้หูกี้ตามคอยฟังปากเดียวนี้ออก ได้ฟังเสียก่อนแล้วค่อยไป ถ้ายังไม่ได้ฟังไม่ยอมไปนะ จ่ออยู่นั้นละ ต้องเทศน์ให้ฟัง เทปอยู่ข้างบน แล้วก็กระจายออกไป เพราะฉะนั้นจึงไปกว้างขวางมากนะ

สำหรับการเทศน์หลวงตาเรียนตามความเป็นจริงนะ หลวงตาเทศน์อยู่ทั่วประเทศไทยมานานแล้วนะ เรียกว่าทุกภาค ๆ มานาน แต่ก่อนเทศน์อยู่ใต้ดิน หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์อะไรนี้ไม่ค่อยมีแต่ก่อน เราเทศน์มาตลอด ประการหนึ่งเราก็ไม่อยากจะยุ่งกับสิ่งเหล่านี้ด้วย ประกอบกับสิ่งเหล่านี้ยังไม่มี ครั้นนานมา ๆ ค่อยกระจายออก ๆ ที่นี้เวลาออกช่วยชาติบ้านเมืองจึงเรียกว่าเทศน์บนดินเทียวที่นี้ แต่ก่อนเทศน์อยู่ใต้ดินคนไม่ค่อยทราบ ทั้ง ๆ ที่เราเทศน์ทั่วประเทศไทยมาเป็นเวลาตั้ง ๕๐ กว่าปีแล้วนะ ไม่ว่าภาคไหนเรียกว่าทั่วประเทศไทยเราไปเทศน์ทั้งนั้น ๆ เทศน์แล้วก็หายเงียบไป ๆ เพราะไม่ได้สนใจกับทางทีวี หนังสือพิมพ์เขาก็ไม่ได้ออก จึงเป็นเหมือนว่าหลวงตาไม่เทศน์ ความจริงคือเทศน์อยู่ใต้ดินมานานแล้ว

ที่นี้พอออกช่วยชาติบ้านเมืองนี้ก็เลยกลายเป็นเหนือดิน ทุกสิ่งทุกอย่างเครื่องประกอบมีพร้อม เทปก็มีพร้อม อะไรก็มีพร้อม โทรทัศน์อะไรก็มี จากนั้นก็ออกทางอินเตอร์เน็ตอีกยิ่งกว้างขวาง จึงประหนึ่งว่าฟังได้ออกเทศนาว่าการให้พี่น้องชาวไทยฟังในเวลาที่ออกช่วยชาตินี้เท่านั้น ความจริงเราออกมาได้ ๕๐ กว่าปีแล้ว เทศน์ใต้ดินก็เทศน์ เหนือดินก็เทศน์ เพราะฉะนั้นการเทศน์นี้เทปจึงมีมาก พระกรรมฐานนี้ทั่วประเทศไทยเอาออกจากนี้ทั้งนั้น เทปนะ ติดต่อมา ใครอยู่ภาคไหน ๆ บรรดาพระกรรมฐานติดต่อมาขอเทปจากวัดนี้ ๆ ส่งไปหาพระกรรมฐาน

แต่เทศน์สอนพระรู้สีกจะมีแกงหม้อเล็ก หม้อจั่ว เทศน์ธรรมะชั้นสูง ชั้นสูงสุดไปเลย ถ้าเทศน์แกงหม้อใหญ่ก็อย่างที่เรานำชาติทุกวันนี้ก็เทศน์แกงหม้อใหญ่ จะมีหม้อเล็กบ้างก็เพียงเล็กน้อย เช่นสถานที่ใดมีพระปฏิบัติมาสนใจฟังเทศน์ในงานนั้น เราก็แบ่งสันปันส่วน อันนี้เป็นแกงหม้อใหญ่ ประเภทนี้เป็นแกงหม้อเล็กบ้างไปเรื่อย ๆ ถ้าหากว่าไม่มีพระมาเลยก็มีแต่แกงหม้อใหญ่ล้วน ๆ ตีสะเปะสะปะไปแกงหม้อใหญ่เข้าใจไหม ถ้าจะตีแรงก็กลัวจะถูกหัวเด็ก แล้วกลัวจะถูกหัวคนแก่ นักเลงโตมันอยู่ข้างหลังก็ตีไม่ถูก นี่ละแกงหม้อเล็กเลยตีลงไม่ได้ หม้อจั่วยิ่งตีไม่ได้เลย ก็ตีได้สะเปะสะปะ นั้นแกง

หม้อใหญ่ ได้ระวังหัวเด็กหัวคนแก่ ที่นี้หัวอันธพาลมันแอบอยู่ข้างหลังก็ไม่ถูกมันชี มันฉลาด นี่เรียกว่าแกงหม้อใหญ่

เทศน์สอนประชาชนก็เทศน์ประเภทหนึ่ง เทศน์ภาคทั่ว ๆ ไปให้ได้รับบรรณาธิกรมตามนิสัยกำลังความสามารถ พื้นฐานของจิตใจต่างกัน ก็ให้ได้รับทุกชั้นทุกภูมิไป ถ้าเป็นเทศน์แกงหม้อเล็กนั้นเป็นพระที่ท่านปฏิบัติ มุ่งต่ออรรถต่อธรรมล้วน ๆ และผู้มีภูมิอรรถภูมิธรรมเป็นลำดับลำดับไปก็มีเยอะ การเทศน์จึงได้พุ่งใส่จุดนี้เลย แกงหม้อใหญ่ไม่เอาละถ้าลงแกงหม้อเล็กก็ขึ้นสูงเลย ยิ่งแกงหม้อจืดแล้วเหมือนจรวดดาวเทียม ต้องขอภัยนะถ้าลงเทศน์ทางด้านจิตใจแล้วมันหมุนตัวเลย พุ่งเลยทันที ออกได้ง่ายที่สุดเพราะถอดออกจากหัวใจ พุ่ง ๆ เลย

เราไม่ไปหาเอาจากตำรับตำราที่ไหน พระพุทธเจ้าก็ไม่ได้หาในตำรับตำรา พระสงฆ์สาวกไม่หาในตำรับตำรา เพราะแต่ก่อนตำรายังไม่มี พระพุทธเจ้าเป็นองค์ตำราเลย พระสงฆ์สาวกเป็นองค์ตำราเลย เวลาท่านเทศน์ท่านถอดออกจากนี้เทศน์สอนทั่วสามแดนโลกธาตุ เทวดาอินทร์พรหมเทศน์ได้สอนหมด ออกจากพระทัยพระพุทธเจ้าล้วน ๆ ที่ท่านทรงไว้แล้วเต็มอรรถเต็มธรรม จากนั้นบรรดาพระสาวกทั้งหลายเมื่อรู้แล้วก็ถอดออกจากนี้สอนเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นธรรมแท้จึงอยู่ที่หัวใจ

ที่ไปจดจารึกในคัมภีร์ท่านถอดออกจากนี้ไป ไปเป็นคัมภีร์ เรียกว่าพระไตรปิฎก นั้นพระไตรปิฎกนี้ ซึ่งมีเกิดขึ้นทีหลัง ที่เป็นธรรมแท้นั้นอยู่กับพระพุทธเจ้า พระสงฆ์สาวกท่าน เพราะฉะนั้นจึงควรพูดได้ อย่างสมัยปัจจุบันนี้เรียกว่า พระไตรปิฎกใน พระไตรปิฎกนอก

พระไตรปิฎกในคือพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านทรงไว้ บริสุทธิ์ล้วน ๆ

พระไตรปิฎกนอกแยกออกไปจดเป็นคัมภีร์ใบลาน

จึงแยกเป็น ๓ ประเภท พระวินัยปิฎก แยกออกไป พระสุตตันตปิฎก แล้วก็พระอภิธรรมปิฎก เป็น ๓ ปิฎกด้วยกัน เวลาแยกแล้ว ท่านถอดออกจากการได้ยินได้ฟังจากพระพุทธเจ้า บรรดาคณาจารย์ทั้งหลายไปจดจารึกออกมา ได้มา จดไปไว้ในคัมภีร์ นั้นเรียกว่าพระไตรปิฎกนอก พระไตรปิฎกในคือพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่าน ท่านทรงไว้ในธรรมอันสมบูรณ์แบบ ถอดออกจากนี้ไปก็ไปเป็นคัมภีร์ จึงเรียกว่าพระไตรปิฎกใน พระไตรปิฎกนอก แล้วแยกออกไปอีกได้อีก พระไตรปิฎกตาบอด พระไตรปิฎกตาดี

คำว่าพระไตรปิฎกตาบอดคืออย่างไร พวกเรา ๆ ท่าน ๆ นี่เป็นคลั่งกิเลสด้วยกัน ธรรมพระพุทธเจ้าที่จะแสดงบริสุทธิ์ที่สุดส่วนขนาดไหนก็ตาม ก็คนมีกิเลสไปเรียนไปจดไปจำ มันก็ต้องคลุกเคล้าไปด้วยกิเลสความมัวหมองจนได้ ธรรมจึงไม่สมบูรณ์แบบ เรียกว่าพระไตรปิฎกตาบอด คือใจมันบอดอยู่ ธรรมกระจ่างแจ้งก็จริง แต่ใจมันบอด

ด้วยกิเลสตัณหาครอบงำอยู่นั้น เวลาไปคลุกเคล้ากับธรรม ธรรมก็เลยมัวหมองไปด้วย ผิด ๆ พลัด ๆ ไปบ้าง

แต่พระไตรปิฎกตาดี อย่างพระพุทธเจ้าทรงสว่างกระจ่างแจ้ง ในพระทัยกระจ่าง ครอบโลกธาตุ พระอรหันต์ก็กระจ่างแจ้งเต็มภูมิของท่าน นี่เรียกว่าพระไตรปิฎกตาดี ผู้สว่างกระจ่างแจ้ง ได้แก่ผู้บริสุทธิ์ทรงธรรมนี้ไว้ จึงสว่างกระจ่างแจ้ง นี่เรียกว่าพระไตรปิฎกตาดี

พระไตรปิฎกตาบอดคือพวกเรา ๆ ท่าน ๆ นี่แหละไปจดจารึกมา ว่าบาปสงสัย บาป ว่าบุญสงสัยบุญ ทั้ง ๆ ที่บาปบุญท่านสอนไว้ตามหลักความจริง แต่กิเลสความมัวหมองมีติดื้อ เวลาไปเรียนมาแล้วจำมาแล้วก็ ทื่อ บาปมีจริง ๆ เหนอ นรกมีจริง ๆ เหนอ บุญมีจริง ๆ เหนอ สวรรค์มีจริง ๆ เหนอ สุดท้ายลบมีจำนวนมาก บาปไม่มีบุญไม่มี นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี พรหมโลก นิพพานไม่มี สิ่งที่มีคืออะไร ก็คือความทะเยอทะยานความดีความด้น ความหลงเนื้อหลงตัว นี่คือกิเลสทั้งนั้นมันปิดบังหุ้มห่อทางดีไว้เสียหมด คนเราจึงไม่กลัวบาป ทั้ง ๆ ที่บาปมีมาตั้งกีกักก็กลับ มีมาตลอด บุญมีมาตลอด พวกนรกอเวจีเหล่านี้มีมาตั้งแต่เดิม

พระพุทธเจ้าองค์ไหนตรัสรู้ขึ้นมา ตรัสรู้สิ่งที่มีนี้ทั้งนั้น ไม่มีพระองค์ใดลบหลู่กันได้นะ ที่ตรัสรู้มานี้มีมากขนาดไหน มารู้อย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน เวลามาแสดงสอนโลกก็ต้องสอนแบบเดียวกัน ไม่ขัดไม่แย้งกันเพราะเห็นอย่างเดียวกัน ที่นี้พวกตาบอดคือพวกเรานี้ไปเห็นที่ตรงไหน ความสงสัยสนเท่ห์มันตามลบ ๆ สุดท้ายบาปบุญนรกสวรรค์ไม่มี นิพพานไม่มี เอ้า ย่นลงไปอีก ตายแล้วไม่ได้เกิด เกิดมาคนเดียว ตายแล้วสูญ ไปอีกนะ นี่ผู้ี้ผู้จะสร้างบาปสร้างกรรมที่หนักมากที่สุดคือผู้ไม่สะทกสะท้าน เพราะว่าเกิดชาติเดียว อยากทำอะไรก็ทำ ความอยากทำมีแต่เรื่องของกิเลสจะจุตลากลงทางต่ำ

นรกมันไม่ได้สูญ มันเป็นความสำคัญเฉย ๆ กิเลสหลอกเฉย ๆ บาปไม่ได้สูญ บุญไม่ได้สูญ นรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพานไม่ได้สูญ เปเรตตีประเภทต่าง ๆ ที่มีมาตั้งแต่เดิมไม่เคยสูญ ถ่ายทอดกันไปอย่างนั้น ผู้นี้หมดบุญหมดกรรมไปแล้วผ่านไปแล้ว ผู้นี้ต่อกันมา เหมือนนักโทษในเรือนจำ เรือนจำไม่เคยร้าง นักโทษติดอยู่เรื่อยออกอยู่เรื่อยเข้าอยู่เรื่อยอยู่กันเป็นประจำ เพียงในหัวเมืองเท่านั้นเราก็ตราบดีแล้วว่านักโทษที่ไหนร้าง ไม่มีคนไปติดคุกติดตะรางไม่มี ที่ไหนอัดแน่น ๆ

พอพูดอย่างนี้ก็ทำให้ระลึกถึงกรุงเทพ หลวงตาก็ไปช่วยกรุงเทพนะ ลาดยาว ตั้ง ๖-๗ ล้านเฉพาะลาดยาว สร้างตึกให้เขาหลังหนึ่ง ๖ ล้าน แล้วก็มอบมูลนิธิให้ ๑ ล้าน และให้เงินก้อนอีกหลายหมื่นบาท นี่มันแน่นคือไม่มีที่อยู่ที่พักเขาก็มาขอ ไม่ได้ยินว่า

เรือนจำลาดยาวคนร้างไปหมดแล้ว นิมนต์หลวงตาบัวไปกุสลาให้หน่อยนะ เวลานี้เรือนจำลาดยาวนี้ตายแล้วไม่มีคนไปอยู่ไม่เคยมี มีแต่มันหนามันแน่นขึ้นทุกวัน เราจึงต้องไปช่วย เห็นไหมเรือนจำ

อันนี้เมืองเปรตเมืองผีมันขนาดไหน สามแดนโลกธาตุนี้ไม่นอกเหนือจาก นรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน เป็นสถานที่อยู่ของสัตว์นะ ทำมากขนาดไหนก็ตาม เรื่องที่ว่าจะให้คนไม่มีเป็นไปไม่ได้เลย เพราะเป็นอฐานะ มีมาตั้งกัปตั้งกัลป์ พระพุทธเจ้าตรัสรู้อะไรก็มาเห็นนรก ๆ มาเห็นสวรรค์ มาเห็นพรหมโลก มาเห็นนิพพาน นำเอาสิ่งที่รู้ที่เห็นนี้มาสั่งสอนสัตว์โลกด้วยความแม่นยำ เรียกว่า โลกวิทู รู้แจ้งทั้งโลกนอกโลกในตลอดทั่วถึง จึงไม่มีผิดพลาด พระพุทธเจ้าพระองค์ใดมาตรัสสอนแบบเดียวกันหมดเลย

ทีนี้พวกเราพวกคนมีกิเลสนี้ มีแต่ไปลบไปล้าง ลบเท่าไรก็ลบเจ้าของเอง ทำลายเจ้าของเอง ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย ถ้าเชื่อธรรมเกิด มีทางออกได้ หิริโอตตปปะมี ความกลัว ความสะดุ้งกลัวต่อบาปต่อกรรม มีความกระหึ่มข่มขู่ต่อการบุญการกุศล นี่มีทางออกได้ ถ้าลงว่าบาปบุญนรกสวรรค์ไม่มีแล้วหมดเลย ทีนี้ว่าตายแล้วสูญมันไม่ได้สูญซี มันไปจมลงนรกที่ลึกที่สุดนั่นซี ถ้าว่ามันสูญอย่างนั้นโลกนี้จะไม่มีการได้รับความทุกข์แหวะ เพราะตายแล้วสูญหมดแล้ว พวกเราอยู่นี้เอาอะไรมานั่งถ้าไม่เอาของมีอยู่ ธาตุ ๔ ดิน น้ำ ลม ไฟ ที่มาผสมกันเป็นร่างกายนี้ก็มิอยู่ ดินมี น้ำมี ลมมี ไฟมี จิตวิญญาณที่เข้าไปเป็นเจ้าของครองร่าง ที่เรียกว่าเกิดว่าตาย คือจิตวิญญาณดวงนี้ไม่เคยตาย นี่ก็มีอยู่ในสัตว์ในบุคคล ถ้าหากว่าสูญไปแล้วจะมาปรากฏตัวได้ยังไง มันต้องเอาออกมาจากของมีอยู่นั่นเอง

แต่กิเลสมันบอกว่าตายแล้วสูญเห็นไหมล่ะ เราเชื่อมั่นได้ลงคอไหม ถ้าว่าสูญเราเอาอะไรมาเกิด มันก็ต้องสูญไปหมดทุกสิ่งทุกอย่าง สูญหมดไม่มีเหลือ แต่นั่นท้องฟ้า มหาสมุทรที่ไหนเต็มไปด้วยของมีอยู่ทั้งนั้น แล้วเรายังไปยอมเชื่อกิเลสอยู่ก็แสดงว่า หนามากนะพวกเรา ให้รีบแก้ไขตนเองนะ เวลาตายแล้วนิมนต์พระไป กุสลา ธมฺมา หึงคนนี้ตายไปไหนนา ยายคนนี้ตายไปไหนนา มานิมนต์หลวงตาบัวนี้เอาฝ่ามือเปรี้ยงเลย เรายังมีชีวิตอยู่ไม่เห็นทำบุญทำทาน ปฏิเสธบาปบุญนรกสวรรค์วันยังค่ำ ตายแล้วมานิมนต์ไปกุสลาหาอะไร เราก็ตีเสียก่อนเราถึงจะบอก ถ้าไปบอกเสียก่อนแล้วค่อยตีมันไม่ทันเขาใช้ไหม นั่นละให้พากันระมัดระวังนะ

หลวงตาพูดจริง ๆ นะ หลวงตานี้สอนโลกไม่ได้สอนด้วยเหตุโลกามิสมาเจือปน หัวใจนะ เราสอนด้วยเมตตาล้วน ๆ ใจของเราพอทุกอย่างแล้ว บอกตรง ๆ เลย เราประกาศก้องมาใครจะว่าเป็นบ้า ก็ขอให้มันเป็นบ้าแบบหลวงตาบัวเถอะนะว่างั้นเลย อย่า

เป็นคนดีแบบซุ่ม ๆ ซ้ำม ๆ ติดคุกติดตะรางตกหลุมตกบ่อแล้วไปลงนรก ดีแบบนี้ไม่มีใครต้องการนะ แต่ความเห็นมันไปอย่างนั้น เพื่อจะดีแบบนี้ ไอ้ดีแบบหลวงตาบ๊วใครจะว่าอะไรก็ตามก็เป็นส่วนเกิน เขามาชมเชยก็เป็นส่วนเกิน เขามานิทานก็เป็นส่วนเกิน ธรรมชาตินี้พอหมดแล้วเราไม่เอาอะไร เป็นส่วนเกินทั้งนั้น ไม่เอา

เราสอนโลกด้วยความพอทุกอย่าง เราไม่มีอะไรบกพร่องในหัวใจของเรา ตั้งแต่ก่อนฟัดกันกับกิเลสอยู่ในป่าในเขาเป็นเวลา ๙ ปีเต็ม โหย แทบสลบสล ๗ จะเอาให้ได้พระนิพพาน จะให้ถึงเป็นพระอรหันต์ให้ได้ เมื่อได้รับโอวาทจากหลวงปู่มนมาแล้ว เป็นที่ถึงใจ ตัดสินใจลงตั้งแต่บัดนั้นขึ้นเวที ประหนึ่งว่าไม่มีกรรมกรแยก ไม่มีการให้น้ำ ระหว่างกิเลสกับธรรมฟัดกันบนหัวใจ ชัดอยู่เต็มเหนี่ยวถึง ๙ ปีเต็ม แทบสลบสล ไม่ว่าแต่สลบ เอ้า ตายก็ตาย ลงกับกิเลสแล้วไม่ถอยกันละ เราจะครองพระอรหันต์ให้ได้ในชาตินี้ ชัดกันถึงเวลา ๙ ปี ก็ประกาศก้องขึ้นบนหลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ จังหวัดสกลนคร เวลา ๕ โมง วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓ นั้นเป็นวันประกาศชัยชนะขึ้นแล้ว

ญาณบุญ ปน เม ทสฺสนํ อุกุปฺปาติ ญาณความรู้ความเห็นอันเลิศเลอได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา อุกุปฺปา เม วิมุตฺติ ความหลุดพ้นจากทุกข์โดยประการทั้งปวงเราไม่มีการกำเรบแล้ว อยมนฺติมา ชาติ ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเราจะไม่ต้องกลับมาเกิดอีกแล้ว นตฺถิทานิ ปุนพฺภโว ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปเราไม่กลับมาเกิดตายอีกแล้ว นี่พระพุทธเจ้าสอนเบญจวัคคีย์ทั้งห้า ธรรมประเภทนี้ผู้ปฏิบัติก็ไปเจออย่างนั้น เมื่อเราไปเจออย่างนั้นแล้วจะให้เรายังไง ก็ยอมรับ เบญจวัคคีย์ก็ยอมรับ

นี่ละที่ว่าธรรมที่เลิศเลอ เลิศเลออย่างนั้น เรารู้แบบนี้ เราเห็นอย่างนี้ ใครจะว่าไม่รู้ไม่เห็นก็เป็นเรื่องของเขາ เรื่องของเราเป็นเรื่องของเรา พอแล้วเราก็บอกว่าพอแล้ว เราไม่หาอะไรอีกแล้วเวลานี้ เราสอนโลกเราจึงสอนด้วยความเมตตาทุกส่วนเลย ไม่มีอย่างที่บรรดาพี่น้องชาวไทยบริจาคทรัพย์สมบัติเงินทองมามากน้อยนี้ เราเป็นผู้รับผิดชอบเองนะ ทั้ง ๆ ที่เราไม่ได้ยุ่งอะไรกับสิ่งเหล่านี้ แต่ก่อนไม่เคยยุ่งนะ กับการเงินการทอง ไม่เคยยุ่งเลย ได้มาแล้วบริจาคหมด ๆ วัดนี้สละตั้งแต่มาสร้างวัด ไม่เคยมีอะไรเก็บແລະ สงเคราะห์โลก

เริ่มต้นตั้งแต่คนทุกข์คนจน สถานสงเคราะห์ ที่ราชการต่าง ๆ โรงร่ำโรงเรียน ตลอดถึงโรงพยาบาล เวลานี้มันทั่วประเทศไทยโรงพยาบาล ร้อยกว่าโรง เราสละมาตลอด จากนั้นบ้านเมืองก็ระส่ำระสายวุ่นวาย เราก็ส่งสารวิตกวิจารณ์ แล้วก็จึงนำตัวออกมาช่วยพี่น้องทั้งหลาย ซึ่งเราไม่เคยคิดไว้เลยว่าเราจะมาทำอย่างนี้ได้ แต่ก็จำเป็นต้องทำ เมื่อมันเจอกันแล้วกับเหตุการณ์ต่าง ๆ จึงเป็นเรื่องขึ้นมา เหมือนว่าหลวงตาบ๊วนี้ไปเล่นกับการบ้านการเมือง

การแปรตการฝีมือมากินธรรมต่างหากนี้ ธรรมมีอยู่ก็ฟาดกันบ้างละซีเข้าใจไหม ของมีเจ้าของ สมบัติพี่น้องชาวไทยทั้งประเทศเป็นสมบัติมีเจ้าของไม่ใช่เธอ หลวงตา บัวเป็นหัวหน้า เมื่อใคร ๆ จะมางาบก็ฟัดกันบ้างละซีก็ของมีเจ้าของ มาชียากงาบปาก แตกกว่านั้นเลย ใส่เปรี้ยงเลย นี่ละเรื่องเรามาเกี่ยวข้องกับพี่น้องทั้งหลาย เราเกี่ยวเพื่อชาติไทยของเราล้วน ๆ เงินเหล่านี้ได้มาเท่าไรเราลงทะเบียนบัญชีเราเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมดนะ ไม่ว่าทองคำ ดอลลาร์ เงินสด ทุกธนาคารเราเป็นผู้ถือสมุดแต่ผู้เดียว ส่วนที่จะนำเข้ามาธนาคารนั้นธนาคารนี้มีผู้รับไว้ ๆ แต่เวลาจะจ่ายเราต้องเป็นคนส่งจ่ายแต่ผู้เดียว เพราะฉะนั้นความรับผิดชอบจึงอยู่กับเราหมด

เหล่านี้เราไม่ได้หวังเอาอะไรเลยนะ หวังที่จะอุ้มชาติบ้านเมืองของเราในวาระสุดท้ายของเรที่เกิดมาชาตินี้ เราจะเกิดเพียงชาติเดียวดังที่เห็น ๆ อยู่ที่นี่ เราประจักษ์ในหัวใจเราแล้วไม่ต้องไปถามใคร สนฺทิฎฐิโก รู้เองเห็นเองนั่นแลเป็นธรรมอันเอก พระพุทธเจ้าประทานไว้แล้ว ถ้ายังไปทูลถามพระพุทธเจ้าอยู่ ข้าพระองค์สำเร็จแล้วยัง สนฺทิฎฐิโก ก็ไม่มีความหมาย ให้รู้เองเห็นเอง นั่นฟังซิ เป็นที่แน่ใจตลอด อันนี้ยังไปถามท่านอยู่ ธรรมอันนี้ก็ไม่มีความหมาย นี่ไม่ต้องทูลถาม พระพุทธเจ้าตรัสรู้แล้วก็ไม่ถามใคร พระสาวกแต่ละองค์ ๆ ก็พระองค์พระสาวกไม่ถามพระพุทธเจ้า

อันนี้ก็ถามใคร ของอันเดียวกัน รู้อย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน แล้วถามกันหาอะไร เพราะฉะนั้นจึงกล่าวพูดได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย คำว่ากล้าก็เอามาพูดเหิน ๆ นะ อันนี้มันไม่มีกล้าไม่มีกลัว มีแต่ความจริงเต็มหัวใจ พูดออกมาตามหลักความจริง ใครจะเชื่อไม่เชื่อก็เป็นเรื่องกรรมของสัตว์ เพราะเราไม่มีได้มีเสียกับอะไรแล้ว มีแต่ความเมตตาสอนโลกเท่านั้น เราจึงได้อุตสาหะพยายามตะเกียกตะกายอยู่เวลานี้ ทั้ง ๆ ที่พอทุกอย่างแล้วเราไม่เอาอะไรเลยนะ เราก็พยายามเพราะเห็นแก่พี่น้องชาวไทยเรา ก็เป็นลูกของชาวพุทธ เราเป็นลูกชาวพุทธ พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เป็นศาสดาองค์เอก ธรรมอันเอก พระสงฆ์อันเอก เป็นพ่อเป็นแม่อันใหญ่หลวงของเรา เราเคารพนับถือตลอดมา แล้วก็นำศาสนาเข้ามา

จึงได้เอาศาสนา来帮助พี่น้องทั้งหลาย โดยพ่อแม่ของเราคือ พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เป็นองค์ประธานเอาไว้ เรานำธรรมของท่านออกมากระจายให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วถึงกัน นี่ที่ได้มาช่วยโลกช่วยอย่างนี้เอง แต่ก่อนไม่เคยคิดนะ คิดว่าตายเมื่อไรก็ได้ เราไม่มีปัญหาเรื่องการเป็นการตาย ความตายความเป็นอยู่มีน้ำหนักเท่ากัน ความเป็นอยู่กับความตายสำหรับเราแล้วมีน้ำหนักเท่ากัน ไม่มีได้มีเสียอะไรจากการเป็นการตาย แต่เวลาเทียบถึงประโยชน์ของโลกที่จะได้รับในเวลามีชีวิตอยู่ที่นี่ การเป็นอยู่มีน้ำหนักมากกว่า เราจึงได้ทะนุถนอมบำรุงร่างกายนี้เพื่อช่วยโลกเท่านั้นเอง

สำหรับเราเองตายที่ไหนไม่เห็นยากอะไร ไม่ยาก มันไม่กลัวไม่กลัว มันเรียนจบแล้ว เรื่องความจริงทุกอย่าง ความตายก็เป็นความจริง ความเป็นอยู่ก็เป็นความจริง ก็มีเท่านั้น เพราะฉะนั้นจึงได้สอนพี่น้องทั้งหลายทราบนะ

ให้ระวังการปฏิบัติบาปบุญนรกสวรรค์นี้มันจะทำลายตัวนะ พระพุทธเจ้าสอนตึงออกจากภัย ๆ เราอย่าบึกบินเข้าไปหาภัยนะ ว่าบาปไม่มี บุญไม่มี นรกสวรรค์ไม่มี นิพพานไม่มี นี่คือตึงพินตึงไฟมาเผาไหม้เจ้าของ เพราะใจนี้ไม่เคยมีป่าช้านะ ใจนี้ไม่เคยตาย ใจอาศัยกับร่างกายก็เรียกว่าเกิด พอร่างกายหมดสภาพแล้วจิตก็ถอยตัวออกมา อันนั้นก็เป็นดินเป็นน้ำเป็นลมเป็นไฟ พอถอยออกมาแล้วมันก็เป็นไปด้วยอำนาจแห่งกรรมดีกรรมชั่ว ใครมีบาปมากบุญมากไปตามสายของตนเอง

เพราะคำว่ากรรมดีกรรมชั่วนี้เหนือโลกธาตุ ไม่มีอะไรเหนือกรรมได้ ท่านพูดไว้ว่า นตฺถิ กมฺม สมํ พลํ ไม่มีอันใดที่จะมีอำนาจยิ่งกว่ากรรม ผลของกรรมดีกรรมชั่วนี้ครอบงำทุกตัวสัตว์ ใครจะเก่งกล้าสามารถขนาดไหนก็ไม่พ้นจากอำนาจแห่งกรรม จะครอบงำอยู่ตลอดเวลา จึงต้องให้พากันระมัดระวังตั้งแต่บัดนี้ต่อไปนะ

วันนี้ก็เป็นมงคลที่ท่านทั้งหลายได้อุตสาหะพยายามมาเยี่ยมหลวงตา ก็เทศน์เพื่อเป็นสิริมงคลแก่พี่น้องทั้งหลาย ให้พากันปฏิบัติตัวให้เป็นคนดีนะ เราเป็นข้าราชการแต่ละคน ๆ เรียนก็เรียนเพื่อความเป็นคนดี มาเป็นข้าราชการแต่ละคน ๆ แล้วก็ตั้งหน้าตั้งตาทำหน้าที่การทำงานให้สมเหตุสมผล เพื่อชาติไทยของเราจะได้เจริญรุ่งเรืองสงบร่มเย็นทั่วหน้ากัน เพราะอำนาจแห่งธรรม ถ้าเรื่องของกิเลสนี้ทำความเดือดร้อนวุ่นวายระส่ำระสาย ดีไม่ดีเมืองไทยเราจะจมได้

กิเลสความโลภมันก็ไม่พอ อะไรไม่พอ ๆ ความโกรธเมื่อไม่พอใจโกรธเคียดแค้นฆ่าฟันรันแท่งแหลกเหลวไปหมด ราคะตัณหาได้ไม่พอ มีเมียหนึ่งคนอยากได้สิบคนเป็นอย่างน้อย มีผัวคนหนึ่งอยากได้ ๒๐ ผัวเป็นอย่างน้อย นี่คือราคะตัณหา มันหนุนให้อยากให้ทะเยอทะยาน ถ้าธรรมะแล้วดับทูปุบตันที่ อย่างยุ่ง เมียเดียวนี้พอทุกอย่างแล้ว ผัวคนเดียวนี้ไม่บกพร่องพอทุกอย่างแล้ว เอามาอวดกันซิถ้าหาหญิงไหนดีกว่าเมียเรา เอา หญิงคนนี้มันมีก็อันเอามาเทียบกัน เมียเรามีอันหนึ่ง ผู้หญิงคนนี้มันมี ๑๐ อันหรือถึงจะมาแข่งเมียของเรา มาลากเมียของเราไป มันก็มีอันเดียว ดีปากมันปี่ะเลย อย่างยุ่งอย่างพูดว่าฉัน

ที่นี้ทางผู้ชายก็เหมือนกัน มันมีก็อันผู้ชาย มันก็มีอันเดียวเท่ากันกับผัวของเราขึ้นไปยุ่งมันทำไม เข้าใจไหมละ ฟาดปากมันเลย นี่คือศีล ศีลข้อ กาเมสุ มิจจาจาร เรียกว่า ฟาดปาก เอาศีลข้อนี้ให้เด็ดขาด ผัวเมียจะอยู่กันด้วยความสะดวกสบายราบรื่นดีงามทุกข์บ้างจนบ้างไม่เป็นไร ขออย่ามาทำลายหัวใจซึ่งกันและกันระหว่างผัวเมียป็นใจนี้

เป็นโทษอันหนักแน่น ในธรรมท่านก็แสดงว่า โทษนี้หนักมากนะ กาเมสุ มิจจาจาร นี่เป็นโทษที่หนักมากที่สุดอันหนึ่ง

หลวงตาก็นำธรรมเหล่านี้มาสอนพี่น้องทั้งหลาย นี่ละระคะตันทาตัวนี้มันไม่พอ เพราะฉะนั้นจึงเอา กาเมสุ มิจจาจาร ศีลข้อที่สามติมันไว้เลย พอแล้วนะเมียคนเดียวนี้ พอทุกสิ่งทุกอย่างไม่บกพร่องอะไรเลย ผัวคนเดียวนี้พอแล้วไม่บกพร่องอะไรเลย อย่าหามายุ่ง อย่าหาเรื่องอุตรีเอาไฟมาเผากัน ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วผัวเมียอยู่ที่ไหน อยู่ไปเถอะ ไปทำงานในบ้านนอกบ้าน ต่างคนต่างไว้ใจชื่อเสียงสุจริต มีความพึงเป็นพึ่งตายกันแล้วไปได้ทั้งนั้น ได้มามากน้อยกินใช้กันด้วยความอบอุ่น ไม่มีการร้าวไห้แตก ชิมกับที่มีหลายผัวหลายเมีย อันนั้นทั้งไฟด้วยนะ ทุกอย่างนั้นแหละ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้

อย่างนี้จะเทศน์ธรรมะปา พูดอย่างตรงไปตรงมานี้เรียกว่าธรรม ถ้าเทศน์อ้อม ๆ แอ้ม ๆ ไม่เรียกว่าธรรม เขาเรียกว่ากิเลส สมมุติว่าถ้ากิเลสพูดนะ นี่ได้เมียคนหนึ่งเป็นยังงี้ โอ้ย ยังไม่พอใจ พูดเบา ๆ กระซิบนะ ถ้าได้อีก ๑๐ เมียจะเหมาะ ถ้าเอา ๑๐ เมียมาให้ อู้ย ยังไม่พอ อยากได้สัก ๒๐ เมีย พูดอย่างหวานปากเลยนะ นี่เห็นไหมกิเลส มันจะฟาดผัวเมียให้แตกจากกันเข้าใจไหม ไปถามเมียก็แบบเดียวกันก็เลยพัง นี่ละกิเลสกระซิบกิเลสกระซาบ มันหวานนะ ตามันก็หวาน หูมันก็หวาน ที่มันจะเอายาพิษมาเผาเราให้แตกกระจายเข้าใจไหม จำเอาไว้ ให้เด็ดด้วยศีลข้อที่สาม แล้วครอบครัวของเราจะเย็นหมदनนั้นละ เอาละพอ ให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd